

Kdo řídí EU? Velké globální korporace, které ani nejsou evropské!

zvedavec.news/komentare/2024/04/10034-kdo-ridi-eu-velke-globalni-korporace-ktere-ani-nejsou-evropske.htm

Martin Jay

1.4.2024 Komentáře Témata: Evropská unie 808 slov

Pokud se vám podaří přenést přes srdce útoky v Moskvě nebo nedávný videomonolog britského ministra zahraničí, v němž vysvětluje, jak Velká Británie uvaluje sankce na řadu čínských úředníků, zamyslete se nad Evropskou unií, Rubikovou kostkou, která má všechny své stěny namalované jednou barvou, protože její skutečná identita je tak neprůhledná.

Jen několik týdnů před vlastními volbami – ano, tato nejdemokratičtější organizace na světě dokonce pořádá volby do svého vlastního falešného parlamentu – se EU sama chystá znovu definovat sama sebe. Již nyní se objevují náznaky, že i vedoucí představitelé EU začínají být unaveni jejími slabostmi a klamnými sny o její identitě na mezinárodním kolbišti jako geopolitického uchazeče, ale lidé, skromní voliči, brzy elitám, které EU řídí, vzkážou: *reformujte se, nebo se rozpadněte*.

Zrovna nedávno si bruselští špti EU všimli, že když se do šedivého, depresivního belgického hlavního města – města, které si mnozí spojují s průmyslovou pedofilií, úplatkářstvím, čokoládou a močícím ježkem – sjíždějí všichni lídři EU, ukazují všem, kdo dávají pozor, kdo nakonec EU řídí: členské státy.

Nebo alespoň taková je teorie. V minulých dnech se vedoucí představitelé EU zúčastnili zasedání v budově Evropské rady ministrů a odhlasovali „odsouzení“ nelegálních osadníků na západním břehu Jordánu v Izraeli. Většina redaktorů britských novin ani nepochopila, co se děje. V řadě exkluzivních, vysoce postavených evropských časopisů se o tom psalo jako „EU udeřila na izraelské osadníky na západním břehu Jordánu“ nebo „EU uvažuje o sankcích proti násilným osadníkům“, ale ve Spojeném království nebo v USA se o tom vůbec nepsalo.

Možná britský tisk nepochopil význam toho, že se této iniciativy chopili vedoucí představitelé EU – a nikoliv Evropská komise nebo parlament?

Teoreticky mají tuto pravomoc sami vedoucí představitelé EU. Mají v rukou esa. A když se rozhodnou pro nějakou linii nebo určitou politiku, Evropská komise nemá jinou možnost, než s ní souhlasit – což potvrzuje staré bláboly o tom, že „Rada ministrů EU je nejmocnější institucí v Bruselu“. Možná to tak je. Nebo byla. Ale co se tímto kouskem snažili lídři EU ve skutečnosti říct?

Jednoduše to, že se ohrazují proti odpudivé, nekompromisní podpoře genocidy v Gaze ze strany Ursuly von der Leyenové a vysílají signál, že násilí židovských osadníků, když kradou Palestincům půdu, je nepřijatelné. *Jen si dál kradte a rabujte, jak jen můžete, ale prosím, dělejte to mírumilovně*, zdá se být vzkazem.

To samo o sobě je jasným vzkazem, kdo ve skutečnosti řídí takzvanou „zahraniční politiku“ EU, a nikoli španělský mrzák v Bruselu, jinak známý jako Josep Borrell. Tato oblast patří členským státům EU a čas od času je třeba bruselské elitě připomenout, že ony, členské státy, humorem obtěžují unijní hierarchii s touto představou, že jsou geopolitickou houpačkou s vlastní hegemonií.

Ale i když je strážcem takového spisu, kam to EU nebo její „členy“ přivede, když jsou oba na mezinárodní scéně tak impotentní, váhaví a nakonec zbabělí? V konečném důsledku může EU pouze vydávat prohlášení. To je vše. Znovu a znovu dokazuje, že je bezmocná proti čemukoli, co Izrael udělá, bez ohledu na onen starý kaštan, často nazývaný „mezinárodní právo“.

A výzva vedoucích představitelů EU k zastavení násilí na Západním břehu je také ukazatelem toho, kdo jsou superelity celého světa, které ve skutečnosti ovládají Davida Camerona nebo platí Borise Johnsona, aby nedávno odletěl do Kyjeva a bušil do bubnu „nedejme míru šanci“: židovské peníze a moc.

A tyto židovské peníze – americké židovské peníze -, které ovládají bankovní systém OSN, federální burzu, Světovou banku, MMF, Hollywood, obě komory americké politiky a většinu velkého amerického byznysu, se obávají rostoucího antisemitismu na Západě. A tak informují své sluhy, aby šli do zahrady a našli ztracené šperky paní domu, zatímco zbytek světa hoří. Priority.

Vedoucí představitelé EU se nesešli v Bruselu, aby vypracovali mírový plán, protože k tomu nemají instrukce. Nenávist vůči Židům na Západě je nejdůležitějším problémem, protože by mohla být tenkým koncem klínu, který zbaví moci elity, jež vlastní Sunak, Scholz, Macron a další, nemluvě o projektu Evropské unie, který jejich globálním zájmům slouží nanejvýš obdivuhodně.

A vždycky poznáte, když se tyto mocné skryté elity rozčilují nad tím, že se jejich mocenská základna mírně otřásá. Jejich surfy začnou naříkat. Stačí si poslechnout Josepa Borrella, jak nedávno mluvil o válce na Ukrajině a Rusku.

„Nemůžeme si dovolit, aby Rusko tuto válku vyhrálo. Jinak budou zájmy USA a Evropy velmi poškozeny,“ dušoval se. *„Nejde jen o velkorysost... o podporu Ukrajiny, protože máme rádi ukrajinský lid. Je to v našem vlastním zájmu“.* Když mluvil o „našem vlastním zájmu“, měl samozřejmě doslova na mysli svůj vlastní zájem a zájem několika svých kumpánů na výplatní listině elitářů, o nichž byste se mohli nechat zmást, že jde o samotnou EU. Aha, vy jste si mysleli, že mluvil o Západě obecně a jeho obyvatelstvu? To už je 1. dubna?

Who's Running the EU? Big Global Corporations Which Aren't Even European! vyšel
28.3.2024 na Strategic Culture Foundation. Překlad v ceně 323 Kč Zvědavec.

Známka 1.1 (hodnotilo 28)

Oznámkuje kvalitu článku jako ve škole
(1-výborný, 5-hrozný)

1 2 3 4 5

Diskuze

3 příspěvků
(3 nové)

odeslat jako odkaz

odeslat text článku

vytisknout

uložit jako PDF